Mizah

Kanunlar değişince Recep Peker kabinesi durmayacakmış...

Peker — Turnam, Turnam, Turnam, ben buralarda durmam!

RAMİZ

FIKRALAR

Cuma namazı

Fi tarihinde, İstanbulda zındık bir vali vardı. Bilhassa Ramazan geldiği zaman valiyi bir tasadır alır, oruç tutmadığını, namaz kılmadığını belli etmemek için bir hayli müşkülât çekerdi.

O sene de Recepten, Şabandan sonra bayram gelmemiş, araya Ramazan sokulmuştu. Ayın ilk cuma günü Padişahın Süleymaniye camisine geleceğini duyan vali kendisinin de gitmek mecburiyetinde kalacağını düşünerek ne yapacağını bilmiyordu. Maamafih, vaziyeti daha iyi öğrenmek için bir gün müftüye sordu:

— Bu cuma günü Süleymaniyedeki namazda büyüklerden kimler bulunacak acaba? Benim de gitmem lâzım gelecek mi?

Müftü, düşünceli bir tavırla:

— Bilmem ki, efendim, dedi. Fakat muhakkak ki Allah bulunur ve her halde mahallin en büyük mülki âmiri tarafından karşılanmak ister.

Günah

Eski softalardan biri, son zamanlardaki hovardalıklarının kefaretini vermeğe niyet etmiş, on bir ayın bir sultanı geldiği zaman o cami senin, bu cami benim, diye dolaşmıya başlamıştı.

Bir gün, iftara doğru eve geldiği vakit karısına:

— Biliyor musun, hanım? dedi. Bugün vâiz neden bahsetti?

— Hayır.

— Günahtan.

Kadının hemen gözleri açıldı:

— Ya? diye sordu. Peki, lehinde mi konuştu, aleyhinde mi?

Kolay!

Kırk yıldanberi karar verip yapamadığı şeyi bu Ramazanda yapmayı düşünüyordu; cıgarayı bırakacaktı. Bunu bir arkadaşına açtı ve:

— Fakat muvaffak olacak mıyım, bilemem ki! dedi.

Arkadaşı onu iknaa çalışır gibi başını salladı:

— Cıgarayı bırakmak gayet kolaydır, azizim, dedi. Ben kendimden biliyorum.

— Ya?

— Evet. Şimdiye kadar belki on beş, yirmi defa bırakmışımdır...

Madalyanın ters tarafı

Atina'dan gelen Yunan operet artistleri, şehrimizde verecekleri ilk temsil için Ses Tiyatrosunda prova yapıyorlardı. Nedim Akçeer, arkadaşlarından biriyle ilk sırada oturmuş, seyrediyordu. Bir aralık, dönüp baktı: Arkadaşı, suratını asmış, somurtuk bir halde oturuyordu.

Nedim Akçeer:

— Yahu, ne somurtup duruyorsun! dedi. Ben sana burada yarı çıplak bir halde güzel güzel kızlar gösteriyorum, senin yüzünden düşen bin parça...

Arkadaşı içini çekti:

— Ne yapayım! dedi. Kızları değil, karımı düşünüyorum da ondan.

Astar

Salamon'un kızı, evden bir lira alıp sokağa çıkmış, fakat otobüse bindikten sonra, parayı düşürmüş olduğunu farketmişti.

Ağlıyordu. Sordular, öğrendiler. Nihayet bir hayır sahibi çıkıp kızın biletini kendi parasile aldı. Raşel, bileti alıp cebine koyarken:

— Teşkür ederim, dedi. Sonra elini uzattı: «Üstunu?»

— Ne üstünü?

— Kaybettiğim liranın üstunu.

Hüsnü kuruntu

Diş doktoru Feyzullah Doğruer, genç ve güzel bir kızın dişlerini muayene ediyordu. Uzun uzun gözden geçirdikten sonra:

— Size bir şey söyliyeceğim ama, sakın heyecana kapılmayın, dedi. Sizde müthiş bir piyori var...

Genç kız kırıtarak sırıttı:

— İltifatı bırakın şimdi, doktor bey, dedi. Dişlerimle meşgul olun...

Korku dağları bekler!

Son Moskova konferansında Amerikan Dışişleri Bakanı General Marshall'la Rus Dışişleri Bakanı Molotov bir pazar günü, sinirlerini dinlendirmek için Moskova nehrinde balık avına çıkmışlardı. Yarım saatin içinde Marshall'ın çantası dolmuş, halbuki Molotov bir tane olsun tutamamıştı.

Molotov Yoldaş bunun sebebini sorunca, General güldü:

— Sebebi gayet basit, azizim, dedi: Sizin yanınızdaki balıklar ağızlarını açmaktan korkuyorlar da ondan.

Az veren candan...

Asaf Hâlet Çelebi mübarek Ramazan günü Beyazıt camii şerifinde öğle namazını edâ buyurduktan sonra çıkmışlar, bazı asârı tarihiyeye atfı nazar etmek üzere Sahaflar çarşısına doğru gidiyorlardı.

Bu sırada karşısına küçük bir dilenci çocuk çıktı. Çelebi hazretleri böyle bir günde bir fakirin gönlünü şadedip duasını hak etmek arzusuyla ganice bir para lûtfettiler.

Çocuk parayı aldı. Sonra cebinden bir alay bozukluk çıkarıp içinden elli kuruş ayırdı ve Asaf Çelebiye uzattı:

— Bunu da siz alın: Saçlarınızı kestirirsiniz...

Masal

Bir müddet evvel Paris'le Londra arasında mekik dokuyan sevgili dostumuz Suat Şakir'in İzmir'e gittiği sıralardaydı. Eski bir arkadaşı tarafından evde yemeğe davet edilmişti. Evin küçük, sevimli kızı Suat (amca) sından pek hoşlanmış, kucağına çıkmış, ona peltek diliyle yalvarmağa başlamıştı:

— Olursun Suat amca, bana bir masal söyle!

Suat Şakir, sevimli küçüğü kırmak istemedi, masala başladı:

— Evvel zaman içinde..

Küçük, birden Suat Şakirin sözünü kesti ve:

— Amcacığım, dedi. Bütün masallar hep böyle: «Evvel zaman içinde» diye mi başlar?

Suat Şakir, kendilerini dinleyen ev sahibiyle karısının yüzüne baktı:

— Hayır yavrum, dedi. «Seni seviyorum», yahut «bu gece bir arkadaşa davetliyim» diye başlayan masallar da vardır!

Yakınlık

Misafirliğe gittiği evin küçük kızını seviyordu. Sonra annesine döndü:

— Maşallah! dedi. Kızınız size de, kocanıza da ne kadar benziyor!

Kadın başını salladı:

— Tabiî, dedi. Kocamla ben kardeş çocuklarıyızdır...

Görüş zaviyesi

Karı koca kavga etmişler, ayrılmağa karar vermişlerdi. Kadın avukat olarak İrfan Emin'i tutmuştu, üstat, kadını da, erkeği de ayrı ayrı ve uzun uzun dinledi.

Mahkeme günü hâkim, İrfan Emine sordu:

— Hâdise nasıl olmuş? Anlatınız bakayım.

İrfan Emin hafifçe gülümsedi:

— Efendim, dedi. Hâdisenin üç şekli var: Biri kadına, biri erkeğe göre, biri de hakikat. Hangisini anlatayım?

Münasebetsiz!

Plâjda, kumların üzerine yatmış iki kızdan biri, biraz ileride ayakta durmuş, denizi seyreden güzel bir delikanlıyı gösterdi:

— Şu çocuğu görüyor musun?

— Görüyorum ya. Demindenberi canımı sıkıyor.

— Canını mı sıkıyor? Ne yapıyor ki? Bu tarafa baktığı bile yok.

— İşte onun için canımı sıkıyor ya!

SAYI: 55 CİLT: 3 Fiatı 25 Kuruştur 25 TEMMUZ 1947

Mizah

Sahibi: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta Kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon: 20715

CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI

BAŞKÖŞEDEN

Kim Karışır ?!

Rakının yasak olduğu ve Bekri Mustafa'nın yaşadığı devirdeyiz.

Bekri bu. Hiç içmeden durabilir, rahat edebilir mi? El altından rakı tedarik eder kenarda, köşede içermiş.

Bir gün Topkapı haricinde bir bostana dalmış, havuz başına çilingir sofrasını kurmuş, hafif tertip demlenmeğe başlamış. Bir de bakmış ki: Gözlerini devire, devire karakullukçu geliyor. Şişeyi kaptığı gibi havuza atlamış. Karakullukçu, hışm ile bağırmış:

— Bre mel'un çık dışarıya! Sen rakının yasak olduğunu bilmiyor musun?

Bekri Mustafa cevap vermiş:

— Yoo ağam, demiş. Buraya sen karışamazsın, Kaptan Paşa karışır!

Temmuzun yirmisine kadar yurdda 243 kaçakçılık vak'ası tesbit edilmiş. Demek oluyor ki: Bir taraftan kanlı katiller pırasa gibi insan doğrarken, kaçakçılar da boş durmuyorlarmış.

Gazetedeki havadisin son satırları şu cümle ile bitiyor:

«Bilhassa Yeşilköy hava meydanında uçak yolcularından bir hayli şey yakalanmıştır.»

Malûm a, uçak yolcuları hep kalantor zevattan mürekkeptir. Biz, bazı kalantor kimselerin yalnız vurgunculuk ettiklerini, milleti kasıp kavurarak kâşaneler meydana getirdiklerini sanırdık. Meğer kaçakçılık da yaparlarmış.

Acaba, yakalananların arasından yüzsüzlüğü biraz daha ileri götürerek kaçakçılık teşkilâtı memurlarına şöyle diyen de bulunmuş mudur:

— A, vallahi de bilmiyordum. Bunlar kaçak maddelerden mi sayılır? Sonra, siz buraya da mı karışırsınız?

Mizahçı

PİRİŞTİNE DAĞLARINDAKİ ENVER HOCAYI RUSLAR DAVET ETMİŞLER...

Piriştine Kahramanı Enver Paşanın ruhu — Enver hoca, mahkemenin kadıya mülk olmadığını sen de öğrenirsin!

ZURNADA PEŞREV

Bir Tecrübe Etsek...

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

Birbirimizle öyle yüz göz, öyle lâübali olmuşuz ki, doğru dürüst bir iş yapmamıza imkân kalmamış.

— Para ayarlanması iyi netice vermedi!

Diyorsunuz, en mesul kimse yüzünüze gülüyor.

— Elimize geçen parayla geçinemiyoruz!

Diye feryat ediyorsunuz, İktisat Vekili tebessüm ediyor.

— Verem, ciğerlerimizi çürütüyor!

Diye nâra atıyorsunuz, Sağlık Bakanlığında bir kıkırtı!

— Tren yolculuğu tahammülfersa bir hale geldi!

Diye bangır bangır bağırıyorsunuz, Ulaştırma Bakanı kahkahadan kırılıyor.

Birbirimize karşı tamamiyle lâkayt, tamamiyle alâkasızız.

Neredeyse evinizde karınıza:

— Açlıktan ölüyorum, biraz yemek!

Diye yalvaracak olsanız, gıdıklanmış gibi fingirdiyecek!

Hani insanın öfkeden çatlamaması, patlamaması kabil değil. Bereket yabancılara karşı ciddiyetimizi, vekarımızı muhafaza ediyor; onlara karşı yüzümüzü ak etmek için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz.

Meselâ: «Amerikanın Missuri zırhlısı gelecek.» dendi; çürük dişli bir ağzı andıran, kaldırım taşları düşmüş, asfaltları delik deşik sokaklarımızı bir hamlede, bir solukta tamir ediverdik. Cepheleri kirli bir yüze benziyen kühne, kühî binalarımızı boyattık, parıl parıl bir hale getirdik. Genel evlerimizdeki kadınları umumî bir muayeneye tâbi tutmakla kalmadık, yatak, yorgan çarşaflarını da değiştirdik.

— Aman! Misafirlerimiz şehrimize kolayca, rahatça çıkabilsin

dedik, Dolmabahçe rıhtımını düzeltmek için geceli, gündüzlü bir gayret sarfetmeğe başladık. Amma, ne çare ki, bu rıhtımı bitirmek için zaman kâfi gelmedi. Biz işin yarısındayken misafirlerimiz tam mânasiyle bir baskın verdiler. Kendi kendimize:

— E, ne yapalım? dedik. Kaderlerine küssünler!

Onlar, gittikten sonra da o sevimli, o şirin lâkaytlığımıza gömüldük; bu rıhtımı yapmaktan vazgeçtik. Öyle ya, kalkıp da caka yapacak, halkımıza:

— Bak, sizin rahatınız için yeni bir rıhtım inşa ettik.

Diyecek halimiz yoktu ya! Madem ki, bir defa yüz göz olmuştuk, kendimizi ıslah etmeğe kalkmak mânasız bir şeydi.

— Leyte uçak gemisi geliyormuş.

Diye, ortalıkta bir haber dolaştı: Biz hemen kolları, paçaları sıvadık, aynı rıhtımı ikmal için anamızdan emdiğimiz süt burnumuzdan geldi. Fakat ne çare! Gene muvaffak olamadık, gene rıhtım bitmeden misafirlerimiz geldi, gitti. O da, olduğu gibi, yapılabileni kadar, natamam bir halde kaldı.

Bu sefer, dost İngiltere'nin Akdeniz filosuna mensup sekiz harp gemisinin geleceğini öğrenir öğrenmez, yalnız gazetelerimiz onları: «Wel Come» kelimeleriyle selâmlamadı, işimize geç kalmamak için akşamdan kurduğumuz saatin sabahleyin çalmağa başladığını duymuş gibi hemen ayağa fırladık, kazmaları, keserleri, fıçı fıçı, torba torba çimentoları, artık: «Karaborsadan, akborsadan» demedik, tedarik ettik, canımızı burnumuza taktık, başladık çalışmağa. İnşallah bu sefer biter!

Demem, o değil. Madem ki: Kendimizden değil de, misafirlerden bu kadar utanıyor, genel evlerimizi bile onların yüzü suyu hürmetine pirü pâk bir hale getiriyoruz; şu bozulan iktisadî, malî, içtimaî, sıhhî işlerimizi de acaba onların sayesinde düzenleyemez, bir yoluna koyamaz mıyız?

Meselâ onların Sıhhat Vekili memleketimize gelmeğe kalksa, acaba sıtma savaşı daha esaslı bir şekilde ele alınır, halka bol miktarda kinin veya ateprin vermek kabil olur mu? Belki, kuduza karşı kullanılan seromların bayatları, hayvanlar tarafından ısırılan vatandaşların vücutlerine zerkedilmez de, onlar göz göre göre kudurmazlar ve üzerlerine itfaiye hortumlariyle su sıkılarak itlâf! edilmekten kurtulurlar.

Acaba dostlarımızın mühim şahsiyetlerinden biri her hangi bir şehrimizde bir, bir buçuk ay oturmağa kalksa, otobüslerimiz vaktinde gelip gitmeğe; kasaplarımızda belediye narhı üzerinden et satılmağa; musluklarımızda su bulunmağa; esnafımız insaflı davranmağa; bazı plâj ve sinemalarımız randevu evliğinden kurtulmağa; muhalif ve muvafık bütün gazetelerimiz, ellerini vicdanlarının üzerine koyarak tekzip edilmez bir haber, okunabilir bir yazı neşretmeğe; ele geçen aylık, bir aileyi geçindirmeğe başlar mı?

Acaba Başbakanları teşrif buyursalar, şu 7 Eylûl Kararlarının mükemmelliğinden bahsedecek, onu medhü sena edecek, göklere çıkaracak bir kimseye tesadüf etmek mümkün olur mu?

Şu işi bir denesek mi, ne yapsak acaba?..

— Bulutlara bak, tıpkı Avrupa haritası.. Yalnız Rusyası yok...

— Ne mes'ut Avrupa!

Karpuzcu — Haydi kan gibi, kesmece, kesmece...

Müşteri — Kesmece amma bir tane de kestiğin yok.

Karpuzcu — Nasıl keseyim bayım, polisler bıçağımı aldılar!

Masal Dünyası

Herkes iç âleminde kendini hünkâr sanır,
Nitekim dört yanını âşıklar duvar sanır.

★

Bir saksı karanfili masaya yerleştiren,
Dışarda kar yağsa da, evinde bahar sanır.

★

Başbakan her nutuktan sonra bakar aynaya,
Demokratik rejime cidden taraftar sanır.

★

Mâliye Bakanına sorarsanız mutlaka
Yedi Eylûl işini münâsip karar sanır.

★

Milletvekillerinden bir kısmı bu kararda,
Nefsine telkin yapıp, bir kerâmet var sanır.

★

Gökte yağmur bulutu kollar Tarım Bakanı,
Çayı, nehri, ırmağı boşuna akar sanır.

★

İşler uygun giderse marifet kendindedir,
Aksine devredince değdi kem nazar sanır.

Ulaştırma Bakanı görür turna sürüsü,
Bütçesine yakışan semâvî katar sanır.

★

Yeşil sâha, stadyom, açık hava sahnesi...
Belediye reîsi bunları imar sanır.

★

Beş odalı ev çıkar otuz beş bin liraya,
Bunu ev buhranına çâre bilir, kâr sanır.

★

Herkes kendi fikrine verir beyaz oy'unu,
Her sözünü yerinde atılmış bir zar sanır.

★

Hepsi dalmış, hülâsa, bir masal dünyâsına;
Aç tavuk, etrafını yem dolu ambar sanır.

★

Kafiyeden, vezinden haberi olmıyanlar,
Kendini öz şiirden asıl haberdar sanır.

★

Buhran geçirdiğimiz besbelli ki, çoğumuz
Martavalı hakikat, gerçeği mantar sanır.

★

Ârif olan, her şeyi görür olduğu gibi;
Deli Ozan kendini bu yolda serdar sanır.

Deli Ozan

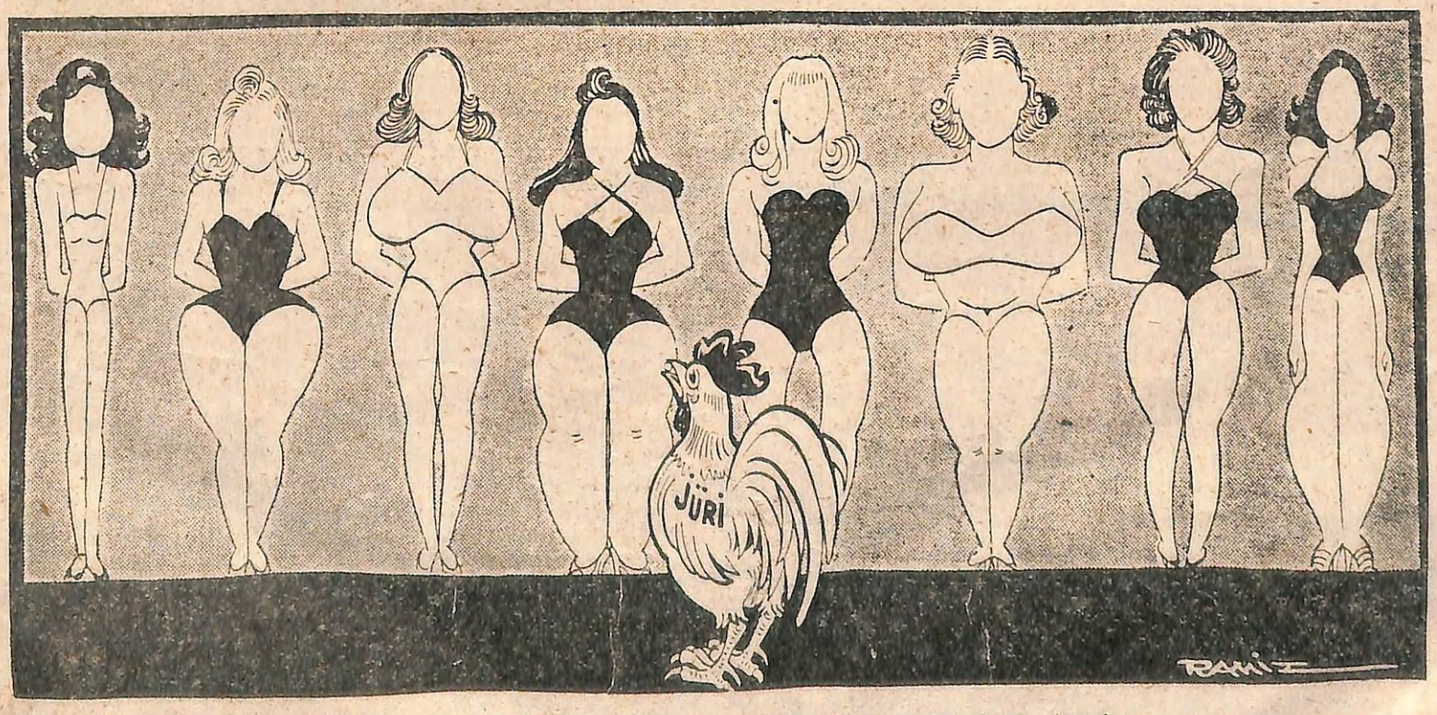

YALOVA ŞİFA SUYU KRALİÇELİĞİNE BAYAN İNCİ SEÇİLDİ

İnci bulan horoz!

Nihayet !

Ticaret hayatında aslanın ağzından kaptığı işi bir müddet gayet iyi yürütmüş, kurtların elinden yakasını kurtarmış, fakat en sonunda sermayeyi kediye yükletmişti.

İflâs ettiğini anladığı akşam eve suratı asık, kaşları çatık bir halde geldi. Bir iki lokma yemek yedikten sonra bir kenara çekildi. Karısına bir türlü meseleyi açamıyor, onun halinin nice olacağını düşünüyordu.

Nihayet karısı daha fazla dayanamıyarak:

— Ne o? Yine hangi kaltağı düşünüyorsun? diye bağırdı.

Adam cevap verdi:

— Bu sefer seni!

Saadetin şartı

Şehrin kibar ailelerinden birine mensup bir karı, koca, evlenmelerinin yirmi beşinci yıldönümünü kutluyorlardı. Ev sahibesi hanım, bu yirmi beş sene zarfında saadetlerini nasıl muhafaza edebildiklerini anlatırken:

— Bence bir kadın için evlilikte mes'ut olmanın tek çaresi vardır, dedi: Kocasını az sevse de onu fazlasiyle anlaması lâzımdır.

Misafirler arasında bulunan ressam ve karikatürist Münif Fehim:

— Doğru, dedi. Erkek için de, karısını anlamaya mümkün olduğu kadar az uğraşması, fakat onu fazlasiyle sevmesi şarttır.

Dost nasihatı

Ayni kahvenin müdavimi olmak dolayisiyle, senelerdenberi birbirlerini tanırlardı. Fakat şimdiye kadar «selâmünaleyküm», «aleykümselâm» dan başka bir lâkırdı etmemişlerdi.

Bir gün bir tanesi, başı çok sıkıntıya girmiş olacak ki ötekinin yanına yaklaşıp:

— Karımız size bağırdığı zaman ne yaparsınız? diye sordu.

— Ben de bağırırım.

— Teşekkür ederim. Haydi Allaha ısmarladık.

Ertesi gün ayni adam, yine geldi:

— Tavsiyeniz iyi netice vermedi ,azizim! dedi. Karım bağırınca ben de bağırdım. Suratıma bir tokat yedim.

— Ben yemediğimi iddia ettim mi ki!

Kadın — Gözlerini yum, ağzını kapa, bırak kendini suyun cereyanına...
Erkek — Tarif ettiğin yüzme dersi değil, hayat felsefesi!

Fikir birliği

Kadın - erkek meselesinden bahsediliyor, bu birbirini tamamlayan iki cinsin, neden daima zıd fikirlere sahip oldukları, niçin anlaşamadıkları hakkında türlü görüşler ileri sürülüyordu.

Bu sözleri dinleyen Şevket Mocan:

— Ne münasebet! dedi. Kadınlarla erkekler bazan pekâlâ ayni fikirdedirler.

— Meselâ!

— Meselâ kadınlara itimat etmemek hususunda.

Küçük çapkın

Eski devirlerin artık geçtiğine kani bir zemane adamı, çocuğunu gayet serbest büyütmek yolunu tutmuştu. Onunla ahbapça konuşuyor, akran gibi şakalaşıyordu. Çocuk dört buçuk yaşına gelmiş, bu müddet zarfında delikanlılığın yolunu hayli tutmuştu.

Babası bir akşam eve gelip oğlunu, somurtmuş görünce:

— Ne o, Çetin? diyor sordu. Ne oldu?

Çocuk sert bir tavırla cevap verdi:

— Ne olacak! Bugün karınla kavga ettik!

Tafsilât

Bir ticarethane sahibi, daktilo aradığına dair, gazeteye ilân vermişti. Bir iki gün sonra, makinede yazılmış şöyle bir mektup aldı:

«Yazı yazmaktaki maharetimi göstermek için size bir iki nümune gönderiyorum:

Bacaklarım şöyledir: ! !

Göğsüm şöyledir: ( )

Belim şöyledir:) (

Şu eşkilde oturmasını bilirim: X

Betarz-ı Kudemâ

o

Dedim, Dediler

Seyredenler onu Yarap bu ne âfet dediler
Böyle bir yâre edilmez mi ibadet dediler

★

Güzel amma beni öldürmeğe var kastı dedim
Güzelin âşığa cevretmesi âdet dediler

★

Dedim imdadedecek yok mu bu firkatzedeye
Var mıdır şimdi kuzum ehl-i semahat dediler.

★

Bu karanlık gecenin bir sonu gelmez mi dedim
Bulunur her gecenin gündüzü elbet dediler

★

Dedim artık veriniz şimdi benim hakkımı da
Buna ukbâda gelir belki de növbet dediler

★

Yazayım tarz-ı kadim üzre gazel, kıt'a dedim
Var mıdır hey budalâ eskiye rağmet dediler

★

Bu şölenler bize pek tuzluya mal oldu dedim
Bu sözün işte senin aynı keramet dediler

★

Dedim Allaha tapın tapmayınız sim-ü zere
Yok bugün tanrıda altındaki kudret dediler

★

Harpde milyon kazananlar acaba nerde dedim
Ediyor hepsi plâjlarda sefahat dediler

★

Çok mu vurguncu dedim, kum gibidir, cümlesinin
Olsun evlâdına, ecdadına lânet dediler

★

Acaba var mı dedim doğruya bir tâlip olan
Almıyor kimse gelin olsa hakikat dediler

★

Yok dedim şimdi verenler metelik dalkavuğa
Bu ne saffet, ne cehalet ne hamakat dediler

★

Neye vurmuş bu adam sevdiği dildari dedim
Çünkü sevda getirir Âdeme cinnet dediler

★

Dinleyin vasfedeyim (Falih) i bir parça dedim
Biliriz biz gülü tarife ne hâcet dediler

★

Bu nevin şirini (Râsıt) okuyanlar şaşırıp
Bu ne san'at, bu ne katmerli belâgat dediler.

Râsıd

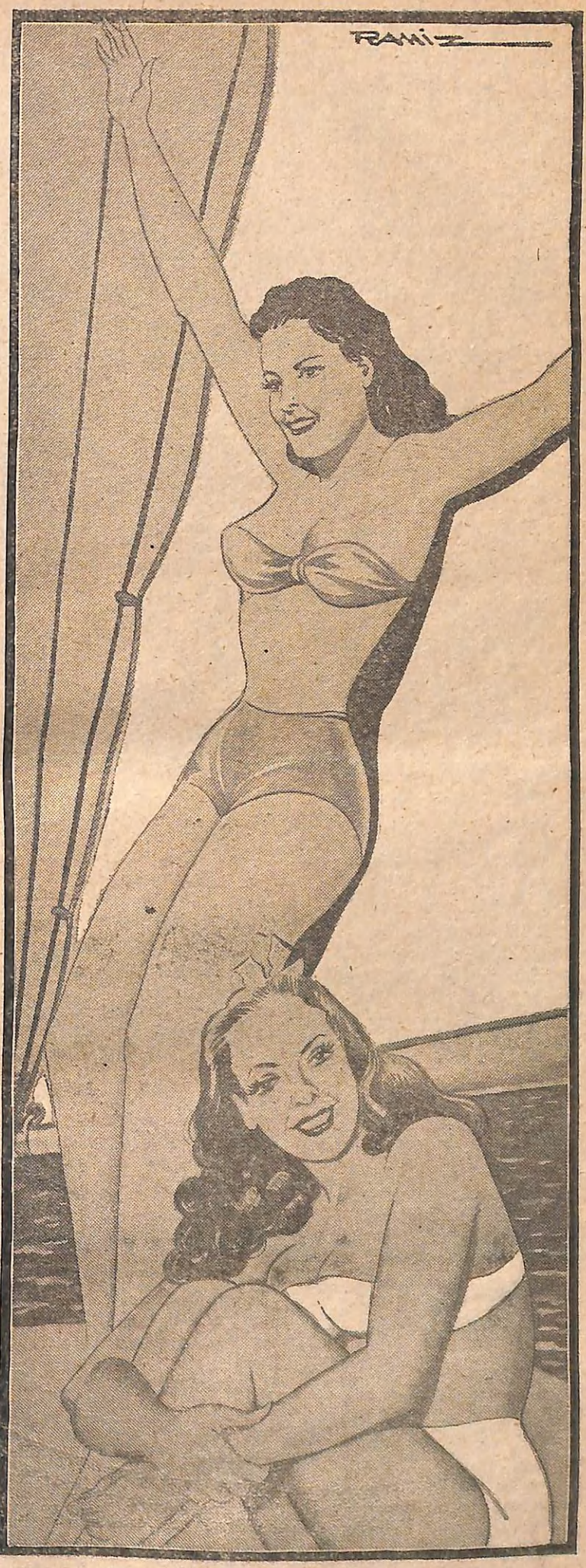

— Herkes bizim şimdi yüzmek, dalga geçmek, açılmak, yelkeni suya indirmek hakkında bir nükte yapacağımızı biliyor.

— Tabiî bilirler, okuyucular karikatürcülerden daha zekidirler!

Kısmetinde Olanın

Yazan: Hamdi Varoğlu

BARIŞ GÖRÜŞ

Harp devam ederken bir moda çıktı idi. Hitler, aşık falına bakıp hangi memlekete saldırmağa karar verirse, oranın hükümdarı, kabinesini de peşine takıp Londra'ya göçüyor, oradan, mesaj üstüne mesaj yağdırarak, kâh taziyeler, kâh tebrikler kabul ederek, tac-ıdarlık oynuyor, kendi kendine gelin güvey oluyordu.

Harp havası kara yelden kıvırcık poyraza dönüp de ortalık süt liman olunca, Londra'daki siyaset limanında lengerendaz-ı mehabet bekliyenler, birer ikişer engine açıldılar. Bu arada, kuru gürültüye pabuç bırakmıyanların yanı sıra, taç ve taht bırakanlar, pabucu dama atılanlar oldu. Bu sonunculardan ikisi şimdi Mısır'da misafir.

Bir kaç gün evvel, Mısır Kralı Faruk bir resmi kabul tertip etmiş. Krallar, Kraliçelerle, Prensler, Prenseslerle dolu bu şahane toplantıya, sabık İtalya Kraliyle ailesi ve sabık Arnavutluk Kraliyle ailesi de davetli imişler. Ajans haberleri açıktan açığa yazmıyor ama, satırların arasını şöyle bir yoklayınca okunuyor ki, İtalya Kralında da, Arnavutluk Kralında da surat bir karış, kaşlar çatık, keyif mütenehni imiş. Hallerine bakanlar, ikisinin de içlerinden: «Mısır'a kaçtım, kurtulamadım...» şarkısını okuduklarını anlıyorlarmış. Derken, Kral araya girmiş, bu iki eski düşman hükümdarı barıştırmış. Şimdi, haberi olmadan Arnavutluğa saldıran Emanuele, haberi olmadan yenilen Zogo, can ciğer dostmuşlar.

— Asriler 33 rekât teravih namazına tahammül edemiyormuş.
— 33 dakika cevap vermiyen telefona nasıl tahammül ediyorlar!

Lâstik hikâyesini bilir misiniz? Vay, sen benim yeni lâstiğime bastın diye tutturmuş. Karşısındaki hayır basmadım, demiş. Kavga büyümüş. Kalabalık birikmiş, sille, tokat, tekme, düdük, polis, karakol, bir de bakmışlar ki ortada asıl suçlular yok!

GECEKONDULAR

Günün en hararetli mevzuu olan, mantar gibi yerden bitme evlere şu ismi koyan, mutlaka Galatasaraylıdır. Bu hükmü verişimin sebebi, ismin uygunluğu kadar zarifli de.

Şimdikini bilmiyorum ama, bizim zamanımızdaki Galatasarayın üç meşhur tarafı vardı. Pilâvı, tamburcusu, lâkabları. Sadece aklıma gelenleri sıralasam sahife dolar. Bir mubassırımız vardı, lâkabı «Odun» du. Günün birinde, bir oğlu dünyaya geldiğini haber aldık. Yavrucağa, hemen o gün «Yonga» adını münasip gördüktü.

«Gecekondu» adı da, hele şu kısacık yaz gecelerinde, rastgele oturtuluveren kulübelere ne kadar yakışıyor.

Doğrusunu söyliyelim, iki taraf da haklı. Sözüm ona evin sözüm ona sahibi: «Ne yapalım, Devlet kanun çıkardı, sokakta kaldım, buraya yerleşiyorum, çıkmam da çıkmam!» diye ayak direyor.

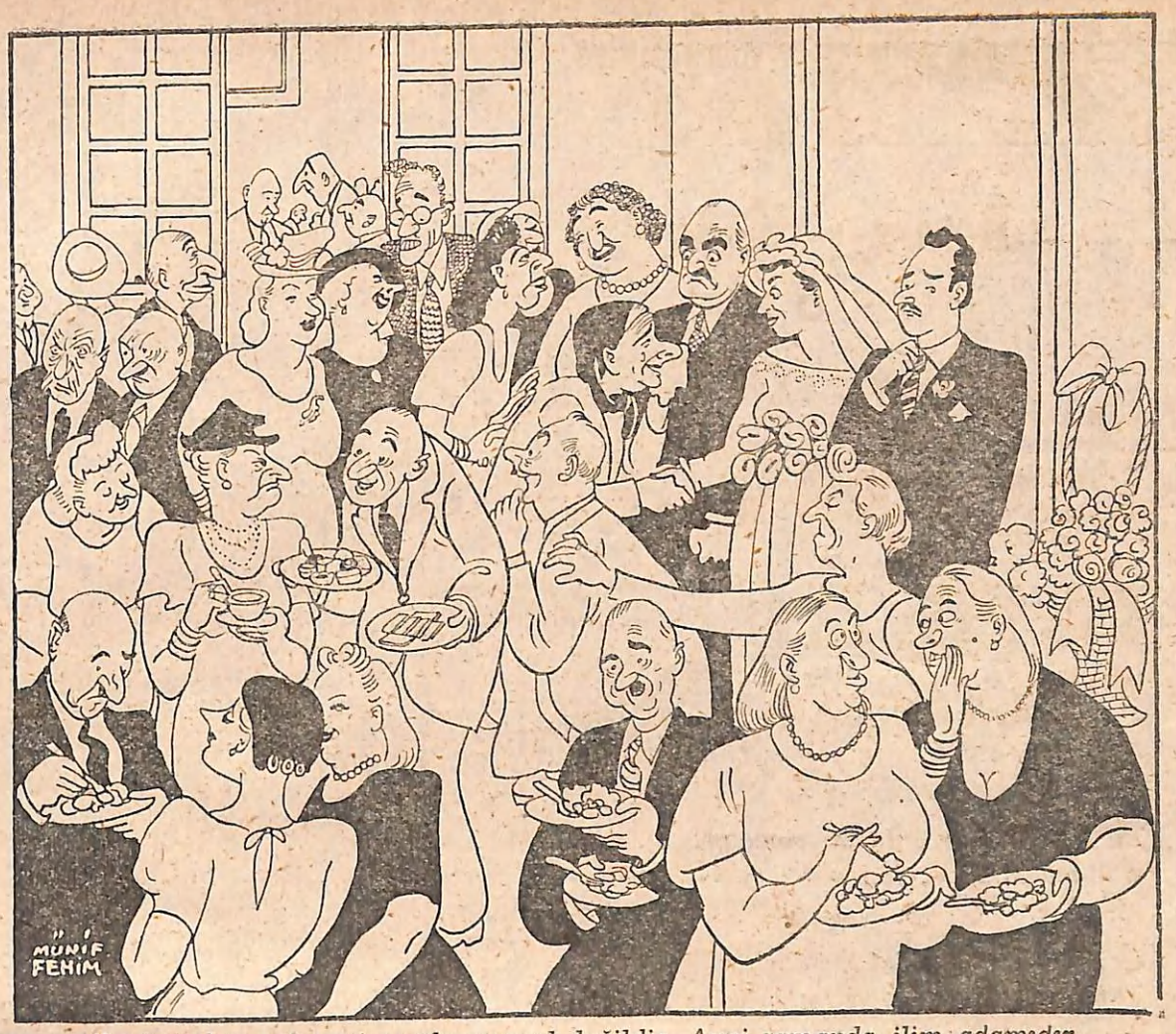

— Kayınpeder, yalnız ticaretle meşgul değildir. Ayni zamanda ilim adamıdır. Harp içinde pösteki kaynatıp tereyağı elde etmenin sırrını keşfetmiştir.

Beri taraf: «Bu arsanın sahibi vardır, üstüne bina yapamazsın, ille yıkarım da, yıkarım!» diye tehdit ediyor.

Şimdilik birinciler sözlerini dinlettiler. İçlerinde kasap esnafından kimse varsa, hiç korkmasınlar, belediye ne yapsa başa çıkamaz.

Ama, yoksa, o zaman vaziyet tehlikelidir. «Gecekondu»ların adı, bir çırpıda «gündüzkalktı» ya tahvil edilebilir.

E Mİ, Y Mİ?

Halid Fahri Ozansoy, Sonpostadaki sütununda, bir bilmece soruyor. Bir frenkçe mecmuada okumuş, E harfi, her dilde, en çok kullanılan harfmiş; acaba türkçede de öyle midir? diyor. Okuyucularına, bin kelimede kaç tane E vardır, sayın da neticeyi bana bildirin teklifinde bulunuyor.

Her ne ise, onu geçelim de şu E harfindeki keramete gelelim. Ben, bin tane kelime saymadan, türkçedeki E harfinin iki tanesiyle iktifa edeceğim. Sayısını bilmiyorum ama, mânaca zengindir, bizdeki E harfleri. Dünyaya geliriz, annemiz E yavruma Eee, Eee, Eee, Eee diye bizi uyutur. Gözlerimizi son defa kapadığımız zaman da, Azrailin davetinde «Eh, yeter artık» gibi bir mâna vardır, «Elveda» der «Ebediyet»e gideriz. Bu iki merhale arasındaki «ömür» dediğimiz zaman da, emeller, esefler, endişeler, emekler, etler, ekmekler, elemler, edepsizler, ednalar, esfeller arasında, tâ ecele kadar sürer; dünyadan elimizi eteğimizi çekinceye kadar, erim erim erir, ezim ezim eziliriz; efendilik ederiz, enaiiğimize hükmederler, edepsizlik edersek enteresan adam derler.

Bu kadar E yeter de artar bile. Ama, üstadım, sen şu E yi bırak da, bir parça Y harfiyle meşgul olalım. Ben dikkat ettim, bizim dilde en çok kullanılan harf Y dir. Rastgele lâf etmiyelim de, meselâ atasözlerinden misaller alalım: «Yağmur yağarken küpünü doldurmalı» «Biri yer biri bakar, kıyamet ondan kopar» «Yemeyenin malını yerler» «Devletin malı deniz, yemeyen domuz» «Yağma Hasanın böreği» «Yağmur yağar taş üstüne, her ne dersen baş üstüne» «Yaka yıka bitiremedi» «Yarası olan gocunur» «Yayı pek çekme, kırarsın» «Yaya kaldın, tatar ağası» «Yazık sana ekilen tuza» «Yel üfürdü, su götürdü» «Yedi içti, hoş geçti» «Yer örtsün ayıbını» «Yere bakar yürek yakar» «Yumurtaya kulp takmak» «Yüz verdin, astarını istiyor»..

Daha da var Var ama, sahifede yer yok. Hele, tekerlemeler var ki «Y» harfinin birer şaheseridir. Bir tane onlardan yazayım da, susayım: Ye Mehmet ye! Fena mıdır?

Çömezin Röportajları:

55

Ramazan Mânilerini Söylüyorum...

Çizen: RAMİZ

Memurun kapısında:

Hoş geldin ey Ramazan
Yeme, içme, yat, uzan
Çünkü bu yıl evlerde
Kaynamaz oldu kazan!

Bakkalın kapısında:

Millet gıdasız yaşar
Bu işe herkes şaşar
Et iki yüz ellidir
Dört yüze çıktı kaşar!

Balıkçının kapısında:

Tırtıl düştü bağlara
Yiyecek yok sağlara
Balık bile düşmüyor
Şimdi artık ağlara!

Kasabın kapısında:

Geveleme leblebi
Beni dinle çelebi
Yola getiremedi
Belediye celebi!.

Kibrit fabrikasının kapısında:

Kibrit çaktım çatladı
Sonra birden atladı
Yepyeni elbisemi
Yakarak sakatladı!

Kapı kulunun kapısında:

Dersin bana ver kulak
Her şey ucuzlayacak
Lâfla peynir gemisi
Yürümez hey avanak!

Nihat Erim'in kapısında:

Evet oldu olacak
Kırıldı işte nacak
(Nihat Erim) bayramlık
Yeni bir şal alacak!

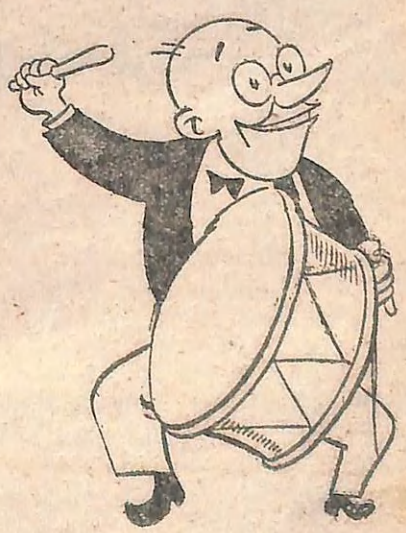

Tekelin kapısında:

Ne yapsak etmez para
Basarız hep mantara
Yok ey (Tekel Bakanı)
İçilecek sigara!

Hikâye

Peri Kızı

Yazan:
ÇALÇENE

Sami, karısından dehşetli korkar, onu kızdıracak bir şey yapmamağa gayret ederdi. Aksi takdirde, iş yalnız azarlama, bağırıp çağırmayla kalmaz, — dostlar başından ırak — sopaya da binerdi. Yâni Samicik, bazı vahim hallerde karısından bal gibi dayak yerdi. İri yarı, güçlü kuvvetli bir kadın olan Fahire, şöyle Saminin yüzüne dik dik, aksi aksi bakmağa başladı mı, onun korkudan dudağı çatlardı.

— Öyleyse karısından ayrılsın!.

Diyeceksiniz amma, kazın ayağı öyle değil. Bir kere, Sami Fahireden öyle korkar ki, bu çareyi düşünemez bile. Sonra da Fahire çok zengin bir ailenin kızıdır. Sami, bu yüzden bir kalantor hayatı sürer yazı, ya Tarabyadaki köşkte, ya bostancıdaki villâda, yahut da Heybelideki evde geçirir, kendi maaşından ziyade karısından cep harçlığı alır.

— Öyleyse, uslu akıllı, efendi efenid otursun da bir kabahat yapmasın!

Demeyiniz. Lâf aramızda, siz de insansınız. Şu yaz günlerinde çıplak ve mütenasip baldırlara, oyluğuna kadar açık göğüslere, vücudün en mahrem hatlarını olduğundan daha güzel, daha esrarlı, daha füsunkâr gösteren emprimeler altındaki nazeninlere bakıp da günah işlememek veya günah ilseyecek hale gelmemek mümkün mü? İnsaf ederseniz, Sami de insandır, onun da kalbi vardır, gözü vardır, hissi ve bilhassa zevki selimi vardır. Güzelden adamakıllı anlar ve punduna da getirdi mi, günah deryasının ılık sulu denizlerinde rahat rahat kulaç atmağa başlar.

Semihaya bu sene, yazı geçirdikleri Tarabya'da rastlamıştı. Güzel şortunun altındaki az irice, fakat harikulâde mütenasip kalçaları ilk defa nazarı dikkatini celbetmişti. Biraz hızlıca yürüyüp, önüne geçtikten sonra yüzüne bakınca, hayretten dudaklarını ısırmış, gayri ihtiyarî mırıldanmıştı:

— Vay canına! Bu ne güzellik böyle?!

Semiha, daima bindiği kotra kadar zarif, bir hayal kadar güzel, enfes bir kadındı.

İki gün sonra, Tokatliyanın salonunda bir ahbap tarafından ailece birbirlerine tanıştırıldılar. Semiha'nın kocası, sümsük, aptalca, yaşlı fakat çok zengin bir adamdı. Semiha, Saminin yüzüne öyle tatlı, öyle davetkâr bakıyordu ki, kalbi dışarı çıkacakmış gibi çarpıyor, ona nasıl kompliman yapacağını bir türlü bilemiyordu.

Fakat, eve döndükleri zaman karısından ilk notayı aldı:

— Neydi o sersem kadına o kadar kompliman yapmak?! Allahmallah gözlerini kör eder, gırtlağını koparır, kanını içerim senin!

— Aman karıcığım!

Diye, diller dökmeğe başladı:

— Vallahi de kompliman yapmadım, billâhi de..

Karısı, birden sözünü kesti:

— Yoksa, kompliman değildi de, hakikat mi idi, söyle bana ahlâksız.

Sami, büsbütün afalladı, kekelemeğe başladı:

— Hani onu demek istemedim de karıcığım, yaniya şey için...

— Sus edepsiz! Bir daha onların masalarına gitmek yok. Yan gözle bakmak, selâm vermek yasak.

Sami, çıldıracaktı. Hafif tertip itiraz etmek istedi:

— Nasıl olur? Tanıştırıldık..

Karısı, Saminin sırtına davul tokmaklarına benziyen iri yumruğuyla gümbedek bir kondu ki: Zavallının ciğerleri az daha ağzından gelecekti, melûl, mahzun boynunu büktü:

— Emredersin karıcığım, dedi. Elin şırfıntısı için senin güzel hatırını kıracak değilim ya!

★

Sami, dairesinden çıkmış, dili bir karış dışarda beşi kırk beş vapuruna yetişebilmek için dört nala koşuyordu. Boğaz iskelesinin merdivenlerinden rüzgâr gibi inerken arkasından tatlı bir sesin kendisine seslendiğini duydu:

— Sami beyefendi, bu telâşınız neye? Daha beş dakika var!

Döndü, baktı. Aman Yarabbi! Oydu.. O, Semiha. Nazik bir tavırla:

— Ben plâja gidiyorum Leylâ, Ahmet gelirse onun yanında Mehmed'e telefon et, Ali ile gece gazinoda randevumuz olduğu için onunla buluşamıyacağımızı münasip tarzda kendisine anlat da... Yavrucak alınmasın!

— Öyle mi efendim? dedi. Demek benim saatim ileri..

Semiha, nazlı bir keklik gibi merdivenlerden indi, onun yanına yaklaştı, mis kokulu, misler kokulu elini Sami'ye uzattı; o da, derin derin, mânalı mânalı bu harikulâde güzel eli öptü.

Semiha:

— Şey, dedi. Köyde çok acele bir işiniz mi vardı?

Sami, işin sonunun neye varacağını kestiremeden:

— Yoo, dedi. Hiç bir işim yoktu.

Semiha, tatlı tatlı, insanın içini bayıltan bir şekilde gülümsedi:

— Ben de, dedi. Öteki vapura kalabilirim. İsterseniz, birer dondurma yiyelim!?

Dayan yüreğim, dayan!. Halbuki, evine her akşam, bu vapurla dönmek mecburiyetindeydi. Yoksa, evdeki zebaniden çekeceği vardı. Fakat içinden:

— Ne olursa olsun, dedi. Bu uğurda ölsem bile şehitlik mertebesine varmış olurum!.

Semiha'ya:

— Hay hay hanımefendi, dedi. Buyurunuz!

Ters yüzüne geri döndüler, taksiye atladılar ve dondurma yemek için Sami'nin karısından gizli olarak tuttuğu Taksimdeki pansiyonerine girdiler.

★

Sami, suçlu bir çocuk gibi ürkek tavırlarla karısının odasına girdi. Daha o ağzını açmadan diller dökmeğe başladı:

— Sorma karıcığım, dedi. Beşi kırk beş vapurunda uyuya kalmışım. Vapur, bütün iskelelere uğramış, Beykoza yanaşmış. Bir de gözlerimi açtım ki...

Karısı bir şey söylemiyor, dik dik onun suratına bakıyor, üstünü, başını tetkik ediyordu. Sami, tekrar söze başladı:

— Öyle de güzel bir rüya gördüm ki, dedi. Cennetteymişim, serin bir köşede...

Karısı birden sözünü kesti:

— Yanında bir de peri kızı vardı değil mi?

Diye sordu. Sami, ona yaranmak için, şaşmış gibi yaptı:

— Hayret, dedi. Nereden biliyorsun?

Karısı, iri parmaklı elini uzattı, Sami'nin omuzundan bir şey aldı, gözüne sokarmış gibi uzattı, sert bir sesle:

— Bak, dedi. Omuzunda saçı kalmış!

FIKRALAR

Reklâm

Şifa suyu kraliçesinin seçilmesinden sonra Yalovayı şenlendirmek ve canlandırmak için biri orada yeni bir otel açmıya karar vermişti. Reklâm için ne yapmak lâzım geldiğini düşünürken arkadaşı:

— Bazı kimselere tenzilât yapmakla otele güzel bir şöhret temin edebilirsin, dedi.

— Meselâ?

— Meselâ şu şekilde bir ilân yapabilirsin: «Seksen yaşından yukarı müşterilerimiz anneleri ve babaları ile beraber geldikleri takdirde bir hafta müddetle bedava yatıp kalkıp yeyip içebilirler.»

Patron

Hamdi Varoğlu, Cemaleddin Saraçoğlunun matbaasında bir kitap bastırmağa kalkmış; fakat Cemaleddinden çekmediği kalmamış, anasından emdiği süt burnunda gelmişti.

Gene matbaadan çıkmış, gene sinirlenmiş, evine kapağı dar atmıştı. Burnundan soluyordu. Bir aralık refikası:

— Hamdi, dedi. Lüzumsuz gazetelerden bana bir iki tane ver.

Hamdi sordu:

— Ne yapacaksın gazeteleri?

— Terziye gideceğim de patron kestireceğim...

Hamdi Varoğlu yerinden doğruldu:

— Aman, dedi. Öyleyse sabret, sana Cemaleddin Saraçoğlu'nu getireyim!

Ahval ve şerait

Mahmut Esat Karakurt, romanlarını lüks salonlarda yaşayarak, mükellef bir evde otururak ve gayet rahat bir odada yazdığını söylüyordu.

Orhan Veli iyi bir eser yaratmak için bu gibi şartlara hiç de ihtiyaç olmadığını ileri sürdü.

Romancı:

— Olabilir, dedi. Fakat aksini de iddia edemezsiniz: Fakir bir han odasında yazılan bir romanın benim romanlarımdan daha iyi olmasına hiç bir sebep göremiyorum.

Orhan Veli güldü:

— Daha fena olmasına bence de imkân yoktur!

7 Eylül Kervanı

7 Eylûl rahmeti düşmedi hiç tarlama
Bu ne biçim kararmış, ne biçim ayarlama?
Dilimizi tutalım, susalım dedik ama:
Nâne muhtaç eyledi bizi Keşmirin Fendi,
Bu kervan böyle gitmez Mori Recep Efendi.
Ferasetsiz fasulye satılıyor elliye
Meyva almak inhisar etti kelli felliye
Bütün işler kalınca dansa, çifte telliye:
İvedi bir kararla rakı fiyatı indi
Bu kervan böyle gitmez Mori Recep Efendi.
Hastalıklı bir tavuk çıktı yüzden üç yüze
Bakmaz olduk aylardır bakkal, kasap yüz yüze
Av eti haram olsun üstat Akagündüze
Çünkü bu işler artık hayli inada bindi
Bu kervan böyle gitmez Mori Recep Efendi.
Kalemşorlar ULUS da halka satıyor caka
Kemal Çağlar'da yoktur Aykaç'daki fiyaka
Kalmış deniz üstünde takayla Hasan Saka
Bu tekneyle aşılmaz bahri muhiti hindi,
Bu kervan böyle gitmez Mori Recep Efendi.
Demokratlar aç kalsın, diye verdinse karar
Arada biz de varız, senin Halkçılar da var
Bozulmadan sabırda, akıldaki son ayar,
Öyle bir karar ver ki bulunmasın menendi
Bu kervan böyle gitmez Mori Recep Efendi.

ETA

Şu işe bak hele!

Ayni akşam, biri İstanbuldan, diğeri Ankara'dan, ekspresle hareket etmişlerdi. İki tren Eskişehirde karşılaştı. Yoldaki bir arıza yüzünden, trenlerin ikisi de bir saat kadar bekliyecekti. Yolcular inip istasyonda dolaşmıya başladılar.

Bu arada Agâh Sırrı bir arkadaşına rastladı, konuşmaya başladılar. Bir saat sonra kanpana çaldı. İkisi de ayni trene atladılar. Oturup konuşmalarına devam ettiler.

Bir aralık Agâh Sırrı:

— Medeniyet hakikaten harikulâde şey! dedi.

Arkadaşı sordu:

— Neden?

Agâh Sırrı güldü:

— Neden olacak! Görmüyor musun? dedi. Sen İstanbul'dan Ankara'ya gidiyorsun, ben Ankara'dan İstanbul'a geliyorum. Fakat ikimiz de ayni trendeyiz!

Piyango

Milli Piyangonun büyük ikramiyesi Balatta, fakir bir mahallede oturan ve — görünüşe bakılırsa — oldukça fakir bulunan Mişon'a çıkmıştı. Bunu haber alınca «Cumhuriyet» gazetesinin muharriri, Mişon cenaplarından bir demeç almağa koştu. Fakat aksiliğe bakın ki, Mişon evde yoktu, karısı çıktı.

Muharrir Rebeka'nın da kocası adına bir demeçte bulunmıya yetkili olduğunu düşünerek ona sordu:

— Kocanızın, parayı alır almaz ilk işi ne olacak dersiniz?

Rebeka derhal cevap verdi:

— Saymak!

Halisi var!

Paris'in işgal günlerinde lokantaya giren bir Alman subayı listeye göz attı ve garsonu çağırarak bağırmağa başladı:

— Mein Got! ne biçim yer burası! Fransız şarabı, Felemenk peyniri, Rus salatası, İtalyan makarnası, Norveç salamı, İspanyol portakalı var da Almanyadan bir şey yok mu?

Garson gülümseyerek ellerini uğuşturdu:

— Olmaz olur mu, efendim, dedi. Halis Alman öküzleri hep burada!

Tehlikeli kadın

Mecdi Sadrettin, Karpiçte bir kaç arkadaşiyle yemek yiyordu. Söz aşktan, kadından açılmıştı. Arkadaşları onun kadınlar hakkındaki fikrini öğrenmek istediler:

— Tehlikeli kadınlara karşı nasıl davranmak lâzımdır acaba? diye sordular.

Mecdi gülümseyerek cevap verdi:

— «Tehlikeli kadın» diye bir şey yoktur, dedi. Sadece zayıf erkekler vardır...

Onlara kalsa...

Neclâ sokakta Leylâya rastladı:

— Tebrik ederim, dedi. Ahmet'le evleniyormuşsun ha?

Leylâ neşeli bir tavırla cevap verdi:

— Ya! Haftaya düğünümüz oluyor.

— Çok güzel. Yalnız, işittiğime göre, seninle evlenmesi için zorlamışsın. Doğrusu, bu benim hiç hoşuma gitmedi. Kadınların, kendileriyle evlenmeleri için erkekleri zorlamaları doğru değildir.

Leylâ içini çekti:

— Evet, dedi, belki doğru değildir amma, ne yapalım ki başka çare yok...

Sahibi ve yazı işlerini
filen idare eden RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer:
PULHAN MATBAASI — İstanbul

TOMBUL TEYZE

TOMBUL TEYZE GÜZELLİK MÜSABAKASINDA:

— Karıcığım, benim kraliçem sensin..

— Sen de benim başımın tacısın kocacığım!

T. POSTASI

EŞREŞPAŞA: Y. M. İ. A

S — Tombul Teyzeciğim, Elli üçüncü sayılı «MİZAH» ımızda sandalınızın ikiye bölünerek sizin denizde kaldığınızı gördüm.

Ben zamkçılık yapıyorum. Arzu ederseniz sandalınızı yapıştırmak için size bir bidon göndereyim, Selâmlar.

C — Zamklarınızın kuvvetini anlamak için evvelâ kendi çatlaklarınızı yapıştırınız. Tecrübe müsbet netice verirse bizim salapurya için de münasip miktarda gönderiniz. Şimdiden teşekkürler.